

Sag, og jo oftere jeg hører den discutere, desto fastere bliver min Overbeviisning om, at Loven er baade berettiget og nødvendig. Jeg vil ikke gaae ind paa en Gjentagelse af de mange forskjelligartede og modsigende Grunde, der ere blevne fremsførte imod denne Sag ved dens tidligere Behandlinger; thi det vilde blive altfor vidtløstigt at citere disse Modsigelser her. Jeg skal blot i al Korthed berøre et eneste Argument, som viser, i hvilken Grad Modsigelsen eller forskjelligt Brug af Grunde finder Sted. Det er idag blevet anført af den ærede 4de Landsþingsmand for 1ste Kreds (Madvig) som een af Grundene, at man ikke skulde gaae ind paa denne Lov, paa Grund af, at Embedsmændene vare Statens Tjenere. Man har under denne Sags tidligere Behandling for faa Dage siden hørt den Erklæring fra den ærede 3die Landsþingsmand for 1ste Kreds (Clausen) som et Argument for, at man ikke skulde vedtage denne Lov, at Embedsmændene ikke vare Statens Tjenere. Her har man altsaa to forskellige, hinanden modstridende Argumenter fra to af de meest kundskabsrige Mænd her i Þinget, og det bliver mig saaledes jo længere jo klarere, at de Grunde, der anføres imod denne Lov, ere saa forskellige og modsigende, at jeg maa beslutte mig til at holde paa den saalænge som muligt. Jeg seer heller ikke, hvorfor en Embedsmand ikke kan afgive sin Erklæring offentlig, naar Høiesteret kan meddele Grundene til sine Domme, hvilket jeg anseer for at være vel saa vigtigt, som det er for en Embedsmand at afgive en Erklæring i de Sager, hvorom her er Tale. Jeg vil her ikke udtale, at jeg ønsker Loven af den Grund, at der er en almindelig Mistillid til Embedsmændene; nei ingenlunde, det er efter min Erfaring ikke Tilfældet; men jeg siger fra den anden Side, at Mistillid er tilstede, og den er begrundet tilstede paa visse Steder. Jeg veed forresten ikke, hvorfor man vil blande denne Lov ind i dette Spørgsmaal om Tillid eller Mistillid til Ministeriet og af dens Vedtagelse udløse et Slags Mistillidsvotum til den nuværende Regjering; thi da staaer den nuværende Regjering virkelig meget løst, dersom den kunde have noget Godt af at faae et Tillidsvotum ved Forkastelsen af denne

ubetydelige Lov. Jeg kan saaledes i Genhold til hvad jeg har udtalt ikke Andet end paa det Bestemteste holde paa, at Loven bliver gennemført, hvilket jeg veed er et almindeligt udbredt Folkeønske.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Lovforslagets § 1 (see Anhang A, Sp. 649).

forkastedes med 23 St. mod 14.

2) Lovforslagets § 2 (see Anhang A, Sp. 650).

forkastedes med 24 St. mod 14.

Hele Lovforslaget var saaledes forkastet, og dermed denne Sag afgjort.

Man gif derpaa over til den følgende Sag paa Dagsordenen, anden Behandling *) af Forslag til Lov om Forandringer i Forordningen af 3die December 1828 om Brugen af det stemplede Papir.

Der var ikke fremkommet noget Ændringsforslag, og da Lovforslaget ikke var inddeelt i Paragrapher, var der ingen Anledning til nogen Afsnitsbehandling; det hele Lovforslag sattes derfor under Forhandling.

Behmann: Da det ikke lader til, at Noget vil taget Ordet om Sagen selv, skal jeg tillade mig at fremkomme med den Dagsorden, jeg allerede antydede sidst, men tog tilbage, fordi der af to ærede Medlemmer blev ytret Ønske om at faae længere Tid til at overveie Sagens Indhold. Jeg har foretaget en lille Forandring i samme, som jeg skal tillade mig nærmere at motivere. Det, jeg sandt væsentlig at udsætte paa ved Lovforslaget, saaledes som det foreligger, er, at det forekommer mig at holde sig udelukkende paa et Standpunkt, som jeg kun vilde finde berettiget for en raadgivende

*) 1ste Behandling findes i Landsþingstidenden Sp. 471 og følgende.